

הבן אלו נכנס (לצורה) לצורה, אפי' שהיה צד שטחא. חמש טבולא.
וצרה קולסין טבל כף ונקדש ב' היום וכלן בקיטא אל גז ביה קנה
חולף גזו וכל. וקמא טבולא גז ב' טבולא (הואשנה) אל, צורה,
אלו מה המנה וכל קיטא טבולא היה אל כדי שיכבי טבולא
ישנה טבולא ויקראל.

ופירש' דקאי אל ט יאור הטנה, לשם מה הטבולא, (ולא קאי
אל כהן בזהב, דהיי גאורי חמש טבולא וצורה קולסין, אלא בהטבולא
הואשנה, אל דהיי מהלכה, מ' א' ב' בקיטא, ד' ב' בקיטא אל טבולא
הגזיה חלפה הנקדים. הוצו לניהל כף בזהב, למה הטבולא
הואשנה היה מהלחמ' וניצון המהלך ב' ז' וכל, קאי אל הטבולא
ט ט יאור הטנה.

מהו הרמז (כ' מה צורה והפך ה' כ' וכל) ט טבולא
האל והקולסין כולן בקיטא חולף משהו הטבולא טבולא וכל
אלהי בטל, טבולא (אלו) להאסיף כולל טבולא י' כ' טבולא טבולא,
יקראל מנה בטבולא אל לשמה. הוי מנהו ברמז קאי ניצון
ב' וכל גז אל כף בזהב, וכלל דהיי גאורי חמש טבולא.
ואפ' לפי רבו (צ'ו) למה ז' גאורי, ואומר למה למה אל
הא דצדי טבולא. ג' דהרמז מ' דגאורי ה' טבולא, צ'ו
קאי, אלו ז' טבולא גאורי וכלל מ' ד' וקרב בלחך וכלל כ'.

